

Laura Mandarinina

Contacontes. Un príncep que busca que el salvin, no salvar, una princesa que es tira pets o una caixa que, tot i el que li diuen, està decidida a ser pirata. Són alguns del 'Cuentos desenvueltos' que explicarà demà a la tarda a Formentera Laura Mandarinina. Contes que acompanyarà amb màgia i titelles.

«Escoltar i explicar històries està al nostre ADN»

► Demà a la tarda Laura Mandarinina, l'àlter ego de Laura Muñoz, representa al Punt de Lectura de Sant Ferran (17 hores) el contacontes 'Cuentos desenvueltos', organitzat amb motiu del 8 de Març

Laura Muñoz, caracteritzada com Laura Mandarinina, en una imatge promocional.

ARXIU PERSONAL

Marta Torres Molina
UNISSA

Fotos del seu arxiu personal

■ 'Cuentos desenvueltos' és l'espectacle de contacontes que demà a la tarda (Punt de Lectura de Sant Ferran, 17 hores) oferirà Laura Mandarinina, el personatge creat per Laura Muñoz, argentina que des de fa no arriba a dos anys viu entre Eivissa i Barcelona. L'actriu, que ha participat en muntatges grans, està centrada

ara en espectacles més petits, explica, coses de l'edat i del ritme de vida, com el de demà de Formentera, organitzat pel Consell de l'illa amb motiu del 8 de Març.

■ Què és això dels 'Cuentos desenvueltos'?

■ Bàsicament són quatre contes que tenen contingut de gènere, fomenten la igualtat entre noies i nois, entre homes i dones. El fil conductor d'aquests contes són trucs de màgia, titelles... Els contes apareixen mitjançant aquests recursos. Són històries que tracten els estereotips

de gènere. Un dels contes, per exemple, és el de 'Les princeses també es tiren pets', un altre és el de 'Daniela pirata', sobre una noia que fa coses, i molt bé, que abans eren de noies. La idea és treballar aquests temes.

■ Els contes serveixen per educar els més petits?

■ Sí. Sí. Evidentment que sí, els contes han servit sempre per transmetre valors a les persones, especialment als noies i nois, però també als adults. La canalla en general s'identifica amb els personatges que solen tenir un conflicte que es resol a través del conte. El conte, d'aquesta

forma aprèn a gestionar emocions o a tenir recursos per també resoldre conflictes que acostumen a tenir. Per això els contes universals funcionen tan bé amb això, perquè van al fons del que ens passa a tots i cadascú de nosaltres, els problemes universals de la humanitat.

■ Les pors atàviques, oi?

■ Sí. Els personatges s'enfronten a aquestes pors o a aquests problemes que també són universals. Ho han de gestionar i el conte ajuda els noies a entendre què els passa o a entendre com funciona el món. Que existeixi la maldat, per exemple, o que te-

nim emocions que ens fan mal. Depèn del conte. En aquests de demà hi ha un conte que es diu 'El príncep serafí' que trenca amb aquesta idea que les dones són les princeses dèbils que necessiten que el príncep les rescati. Serafí és un príncep molt femení i ell és qui busca algú que el salvi. Finalment, però, descobreix que no necessita que ningú el rescati i que casar-se està bé, però si es vol, no com un mandat social. Es tracta també ara als contes moderns de trencar estereotips molt antics que, per sort, estan canviant i ens permeten ser més lliures, triar, decidir...

■ Aquests contes xoquen una mica amb els contes tradicionals i com s'han explicat des de Disney, oi?

■ Sí, exacte. Però he de dir que el conte tradicional està ara mateix molt poc valorat, però acostuma a tenir ensenyaments fantàstics, també. El que passa és que molts són amb els estereotips de la princesa dèbil i això està bé trencar-ho. Però el conte tradicional és meravellós perquè treballa amb metàfores que realment ens passen a tots. Molts cops, fins i tot, quan parla del príncep i la princesa parla, en realitat, d'allò femení i allò masculí que hi ha en cadascú de nosaltres. Avui dia em sembla perfecte trencar això del rosa per a les noies i el blau per al nois. A més, no ens interessa aquest femení en què les dones no poden ser fortes ni aquest masculí que diu que els homes no poden plorar. A veure si entenem que cadascú de nosaltres tenim un femení i un masculí que hem de desenvolupar.

■ O sigui, que podem seguir explicant els contes tradicionals, però donant-los una volta.

■ Sí, adaptant-los una mica, jo crec que sí. Portant els personatges a avui dia, on hi ha molta més llibertat i on no passa res si a un noi li agrada anar a classes de ball. Però els contes tradicionals són fantàstics. El desenvolupament que tenen respecte a l'escriptura és molt bo. Avui dia hi ha contes que no arriben a aquest nivell en el que respecta a l'estructura. El conte és molt polit perquè té, també, una cosa com molt de llarg, ximeina, família... La relació que es genera amb el narrador és molt propera.

PASSA A LA PÀGINA SEGÜENT ►

CONSELLERIA
FONS EUROPEUS
UNIVERSITAT I CULTURA
DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

DIMECRES
8 DE MARÇ DE 2023

DIARIO de IBIZA

ENTREVISTA

Mola 29

► VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Tens a la gent reunida davant teu, els noies parlen, els preguntes... El conte té aquesta cosa de calli. I això és molt polit.

■ I la veu...

■ Sí, i la respiració. Si s'aconsegueix, que no passa sempre, respirar tots a la vegada, quan el públic respira amb tu, és fantàstic. Expliques i respiras i el públic te segueix i es genera un ambient de tots a l'una. Una comunió molt especial. Els portes amb les paraules, però també amb la respiració.

■ 'Cuentos desenvueltos' està pensat per als petits, els adults també aprendran coses?

■ Sí, crec que sí. I s'ho passaran bé. M'agrada treballar amb els adults. De tant en tant sorgeixen acudits que els petits no entenen, però els grans sí. M'agrada treballar amb tots, que els adults s'ho passin bé.

■ Quin és el teu conte favorit?

■ M'agrada molt un conte titulat 'Jo vaig amb mi', de Raquel Díaz Reguera. És un conte d'una noia que li agrada molt un noi de l'escola que es diu Martín. Però Martín no la mira i ella, fent cas del que li diuen els amics es va treient coses. Li diuen que és perquè ella porta ulleres, perquè parla molt, perquè està sempre cantant, perquè té pigues, perquè porta trenes... Al final ella s'ho va treient tot perquè ell li faci cas i al fi-

La contacontes Laura Mandarinina.

ARXIU PERSONAL

nal també s'acaba treient les ales. Martí la mira, però ella ja no es pot mirar a ella mateixa perquè ja no es troba. M'encanta aquest conte perquè parla una mica de la violència de gènere, l'amagada, que buscam canviar, ser com les models i convertir-nos en algú que no som per agradar a un home.

■ Per què a la societat del segle XXI segueixen tenint èxit els contes?

■ Perquè està a l'inconscient col·lectiu de tots nosaltres aquesta cosa del foc, de la veu, les històries de la gúela... És una cosa molt primitiva. A l'ésser humà sempre li ha agradat explicar històries i a través d'això s'ha desenvolupat. És a través de les històries que la gent descobreix i aprèn coses en moments en què no es viatjava. Els narradors orals viatjaven i explicaven històries d'altres pobles i cultures. Està molt al nostre ADN això d'escoltar i explicar històries. Una mica aquesta cosa de ser tafaners, de saber de la vida dels altres. I els herois. Sempre ens ha agradat saber com els herois resolen els seus conflictes.

■ No has pensat mai en escriure contes?

■ He escrit més relats. Un, de fet, va guanyar un primer premi a Mèxic i es va editar, però era un relat llarg, no era un conte. De moment encara no he escrit contes. Però és una cosa que està si cau no cau.